

foc i lloc

Presumpció de defensa

'In malam partem'

DELFÍ **ROCA**

Dotze prominents advocats anglosaxons van escollir les 25 millors pel·lícules legals de tots els temps. Unes obres cinematogràfiques que representen ni més ni menys que 31 premis Oscar i 85 nominacions. Algunes d'aquestes pel·lícules es basen en la defensa dels drets de persones acusades de crims terribles; d'encausats que ja han estat condemnats per la majoria de la gent abans de ser jutjats per un tribunal; d'implicats defensats per advocats que han de patir les crítiques dels seus conciutadans i les conseqüències socials de defensar presumptes criminals, complint amb el seu deure. Això passa a Hollywood, on les causes només triguen 90 minuts per ser sentenciades. Però en el món real, en causes judicials mediatitzades per la seva repercussió social, a l'advocat defensor sovint li toca fer de portaveu de l'encausat, informant via els mitjans la població interessada i alhora trencant el costum institucional de passar sota silenci el cas. Ara bé, quan qui actua és l'administració, el polític mancat d'honestedat pot fer servir el seu poder per mirar de treure'n profit. Però quan l'advocat explica les coses millor no ho fan les institucions

es pot considerar un acte de legítima defensa, no només en nom del seu client, sinó també en nom de tota la població. Per exemple, en el cas actual més mediatitzat, sense les rodes de premsa d'un dels advocats dels accionistes majoritaris del banc auditat, no sabríem que, tres mesos després, encara no han rebut cap explicació oficial de per què es van prendre mesures al seu encontre. Això és bo o dolent per als ciutadans? Que cadascú es respongui a si mateix. En canvi, quan l'encausat és una persona vinculada a l'administració, silenci ràdio. No s'informa la població. Això és bo o és dolent? En suma, vivim en un món embolicat per lleis, normes i reglaments, on el rol de l'advocat és equiparable al del metge. De grat o per força ens calen els seus serveis per prendre les decisions més importants, així com per treure'ns de problemes, sigui pel nostre desconeixement de les lleis o perquè, directament, l'hem feta grossa. Al capdavant, quan ens cal buscar una persona que ens faci d'advocat, quins criteris seguim per triar-la? Busquem algú especialitzat, proper, amb experiència, i que tingui bones referències. No conec ningú que es busqui un polític.